

Arrest

nr. 89 590 van 12 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. LUYTENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A., P. W.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag: 08/05/2012

Overdracht CGVS: 11/05/2012

U werd op 6 juli 2012 gehoord op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) van 8.45u tot 12.07u. Het gehoor werd rechtstreeks afgenomen in het Engels. Uw advocaat Mter. Luytens was vanaf 9.27u aanwezig bij het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger te zijn van Meta origine. U werd geboren op (...) 1982 te Limbe. U werkte als schoonmaker in het hotel Alcona Inn in Limbe waar u op 5 februari 2012 één van de gasten, André, leerde kennen. Jullie spraken af om de volgende dag uit te gaan. U ging de volgende dag iets eten en drinken met André. Die avond hadden jullie seks bij u thuis en sindsdien hadden jullie een homoseksuele relatie. Elk weekend kwam André van Douala naar Limbe. Op 22 april 2012 ging u André bezoeken in het hotel om afscheid te nemen voor hij terug naar Douala vertrok. U werd door een kamermeid betrappt terwijl jullie seks hadden. De kamermeid riep dat ze u betrappt had met een blanke man waarna verscheidene mensen naar jullie hotelkamer kwamen en jullie begonnen te slaan. U wist zich voorbij een aantal mensen te wurmen waarna u het op een lopen zette. U vluchtte het hotel uit en wist uw achtervolgers af te schudden door in een rivier te duiken. U nam een motorfietstaxi naar uw huis waar u zich omkleedde en geld meenam. Daarna vertrok u naar uw neef Walter in Douala. Ondertussen was de receptioniste van het hotel met de politie naar uw huis gekomen en had ze uw familie verteld wat er zich had afgespeeld. Vanuit Douala belde u met uw familie. Uw vader dreigde u te doden als hij u zou vinden. Uw jongere broer smeedt u allerhande verwijten naar het hoofd. Uw vriendin vroeg of het waar was dat u homoseksueel was. Uw neef bracht u naar zijn vriend genaamd Victor. Hij bracht u in contact met een zekere Ferdinand met wie u Kameroen op 6 april 2012 verliet met behulp van een vals paspoort. Ondertussen was de politie bij uw vader en uw neef langs geweest en hadden ze een papier moeten ondertekenen dat ze u onmiddellijk moesten aangeven als ze zouden weten waar u was omdat ze anders medeplichtig zouden zijn. Op 7 april 2012 kwam u in België aan. Ter staving van uw asielerlaas legt u een originele geboorteakte (n02135/82BK22 afgegeven op 2.6.1982 te Limbe) voor.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking genomen kan worden.

Er dient immers vastgesteld te worden dat u de oorzaak van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade, namelijk uw homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk kan maken.

Ten eerste kunnen een aantal bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw beweerd homoseksualiteit.

Op de vraag wanneer u zich realiseerde dat u voor mannen viel antwoordde u dat u homoseks keek op tv en dat u zichzelf hierbij bevredigde. Dat u verrast was dat André probeerde seks met u te hebben en dat u merkte dat u opgewonden was en dat u dat een vreemde vaststelling vond. Daarna beschrijft u in expliciete bewoordingen verder wat jullie met elkaar deden. (CGVS gehoorverslag p. 10). Op de vraag op welke leeftijd u zich aangetrokken voelde tot mannen antwoordde u dat André dat in u naar boven bracht (dus op dertigjarige leeftijd), dat u wel naar homoporno keek maar er nooit over nagedacht had (CGVS gehoorverslag p 11, 12). Dat u dacht dat dit niet voor u was maar dat u merkte dat u het leuk vond toen hij u bevredigde. Ook dit beschrijft u in expliciete bewoordingen en u sluit af met te zeggen dat u minder genoot van seks met uw vriendin en enkel nog anale seks wou met haar (CGVS gehoorverslag p 12). Wanneer de vraag gesteld werd waardoor u begrepen had dat u anders was stelt u dat dit door het genot was dat u had als u met André vrijde. Dat het met meisjes gewoon aanraken, opgewonden worden en vrijen was maar dat André u er echt van liet genieten. Toen u gevraagd werd wat u voelde toen u zekerheid verkreeg dat u homoseksueel was repliceerde u dat André de eerste man was waarmee u iets had. U voegde toe dat u het leuk vond want anders zou u het niet hebben toegestaan, dat het feit dat u dronken was (de eerste keer) meegespeeld had want anders zou u het misschien niet hebben toegestaan. U concludeert daarna voor uzelf dat het feit dat u het kon doorzetten betekent dat u het leuk vond (CGVS gehoorverslag p. 13). Expliciet gewezen op de homofobie in uw land werd u opnieuw gevraagd wat u voelde toen u realiseerde dat u homoseksuele gevoelens had. U antwoordde daarop dat u heel voorzichtig was in uw relatie met André en alles verborgen deed (CGVS gehoorverslag p. 13). Als dan opnieuw gevraagd wordt wat u voelde bij de realisatie van homoseksualiteit stelde u dat u beperkt was tot André, dat men als homoseksueel in Kameroen nergens naartoe kan waarna u het verhaal vertelt van een blanke man die in een club in Limbe werd geslagen omdat hij een zwarte man geld had geboden voor seks (CGVS gehoorverslag p.13). In een ultieme poging te weten welke gevoelens het bij u teweeg bracht antwoordde u dat, nadat u het verlangen ontdekt had, niet nadacht en nooit gedacht had dat u betrappt zou worden waarna u in vrij expliciete bewoordingen vertelt over de telefoonseks die u met André had (CGVS gehoorverslag p. 13). Later

tijdens het interview werd u gevraagd hoe uw gevoelens voor een man zou omschrijven waarop u een verhaal vertelt van een jongen die u op de trein in België zag en die zijn partner kuste die hem kwam afhalen aan het station (CGVS gehoorverslag p. 15). Opnieuw gevraagd om de gevoelens te omschrijven komt u niet verder dan te spreken van een emotioneel gevoel en gevoelens die je voor een vrouw hebt (CGVS gehoorverslag p.15). Op de vraag tenslotte hoe u de perfecte homoseksuele relatie ziet antwoordt u dat u niet weet hoe dat te omschrijven maar dat die persoon lief en open moet zijn. Dat de perfecte relatie misschien met André in België zou zijn en u telkens evenveel genot zou hebben als u seks zou hebben met hem (CGVS gehoorverslag p. 15)

Er dient vastgesteld te worden dat, zelfs zonder de homofobe context in Kameroen in ogenschouw te nemen, doorheen uw verklaringen het gevoelsmatige aspect in uw beweerde homoseksuele beleving compleet ontbreekt en dat u homoseksualiteit telkens verwoordt in expliciete seksuele handelingen. Uw verklaringen omtrent uw beweerde homoseksualiteit komen bijgevolg weinig doorleefd over.

Een aantal verwoordingen van u over homoseksualiteit doen verder vragen rijzen bij uw homoseksuele geaardheid. Zo verklaarde u over André dat u vermoedt dat hij homoseksueel geworden is omdat hij op een boot met homoseksuelen werkte (CGVS gehoorverslag p. 12) Verder verklaarde u dat u zelf niet dacht dat u in een homo kon 'veranderen' (CGVS gehoorverslag p. 14). U verklaarde dat u een vriendin had die op het moment van uw vlucht acht maanden zwanger was en gevraagd vanaf welke leeftijd u zich aangetrokken voelde tot vrouwen stelde u dat 'door de natuur' dit begin uw twintiger jaren was.

Voorts kunnen ook ernstige bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde homoseksuele relatie met André.

Vooreerst wist u zeer weinig informatie te geven over uw partner, U wist zijn voornaam maar kende zijn achternaam niet. U schatte dat hij in de late veertig was maar u kende zijn geboortedatum niet (CGVS gehoorverslag p.9). U wist niet welke nationaliteit hij had maar vermoedde dat het Frans, Canadees of beide was. U wist dat hij een matroos was op een schip dat voor reparatie in Douala lag maar kon de naam van het schip niet noemen. Evenmin wist u wat zijn taak was op dat schip. Op de vraag of u enige andere informatie over uw partner kon geven antwoordde u dat het enige wat u met zekerheid wist is dat hij homoseksueel was en dat hij een relatie had met zijn kapitein (CGVS gehoorverslag p. 9). De vaststelling dient gemaakt te worden dat u bijzonder weinig weet te vertellen over uw partner. Uw uitleg dat u niet nieuwsgierig was en niet aandrong bij André, kan bezwaarlijk als een verklaring gelden (CGVS gehoorverslag p. 9). Op de vraag naar de, voor u, perfecte homoseksuele relatie gaf u, ondanks u beperkte kennis over- André, vreemd genoeg aan dat dit misschien met hem zou kunnen zijn als jullie beide in België waren. Als dan gevraagd wordt of u nog contact met hem heeft of weet wat er van hem geworden is laat u echter verstaan dat u geen contact meer heeft met hem sinds u de hotelkamer ontvluchtte (CGVS gehoorverslag p. 10). Door uw gebrekkige kennis over uw beweerde partner en uw interesse in zijn lot weet u bijgevolg niet te overtuigen dat u een homoseksuele relatie had met André.

Ook de manier waarop u betrap werd met André komt weinig geloofwaardig over.

Zo gaf u duidelijk aan dat homoseksualiteit in Kameroen niet getolereerd wordt en dat als iemand zegt dat hij homoseksueel is zijn leven kan kwijtraken (CGVS gehoorverslag p. 14). U ging daarbij zover door te stellen dat er geen enkele organisatie bestaat in Kameroen die opkomt voor de rechten van holebi's omdat die mensen dan allemaal dan gearresteerd en opgesloten zouden worden (CGVS gehoorverslag p. 14). Evenwel verklaarde u dat u betrap werd door de kamermeid terwijl u seks had met André op zijn hotelkamer en er niet aan gedacht had de deur te sluiten omdat u opgewonden was door de manier waarop André u aanraakte (CGVS gehoorverslag p. 13). Gezien het enorme taboe dat op homoseksualiteit in Kameroen rust en uw eigen verklaringen dat iemand zijn leven kan kwijtraken als hij zegt dat hij homoseksueel is, is het onbegrijpelijk dat u zo onvoorzichtig zou zijn geweest in uw omgang met André.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan ook geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen.

In het kader van uw asielaanvraag legde u uw geboorteakte neer. Dit document spreekt zich uit over uw identiteit waaraan niet getwijfeld wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet ka orde erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) stelt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Indien de vreemdeling in zijn verzoekschrift nieuwe gegevens aanbrengt, dan wordt de in het eerste lid bepaalde termijn op vijftien dagen gebracht.”

In casu heeft de verwerende partij geen nota met opmerkingen ingediend.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker is het niet eens met de motivering van de bestreden beslissing, noch met de conclusie. Hij betoogt dat de motivering subjectief verloopt en het onduidelijk is wat wordt verstaan onder een persoon die *“echt”* een homoseksuele geaardheid heeft. Hij bevestigt formeel dat zijn verklaringen omtrent zijn ontdekking en beleving van homoseksuele gevoelens oprecht, eerlijk en direct waren. De relatie met André was zijn eerste homoseksuele ervaring, buiten het feit dat hij kon genieten van homoseks op film. Het was evenwel nooit bij hem opgekomen om een homoseksuele relatie aan te gaan, totdat André hem inwijdde. De commissaris-generaal houdt onvoldoende rekening met de Afrikaanse context bij de beoordeling van de homoseksuele gevoelens bij verzoeker. Verzoeker benadrukt bovendien dat hij zichzelf eerder als biseksueel zou omschrijven. De essentiële vraag is daarom niet of verzoeker een homoseksuele geaardheid heeft maar wel of hij een homoseksuele daad heeft gesteld waarvoor hij in Kameroen strafrechtelijk kan worden vervolgd. De manier waarop verzoeker naar de dingen kijkt, moet begrepen worden vanuit zijn eigen context waarin alles taboe is en er over deze zaken niet wordt gepraat. Waar hij verklaarde dat hij niet had gedacht te kunnen veranderen in een homo bedoelde hij dat hij niet had gedacht ooit een dergelijke daad te stellen. Verzoeker benadrukt vervolgens dat hij pas op zijn twintigste seks had met vrouwen *“om een natuurlijke behoefte naar seks te bevredigen”*, hetgeen vrij laat is voor een gezonde heteroseksuele man. De relaties met vrouwen waren louter seksueel geïnspireerd en het gevoelsmatige was daarbij niet erg belangrijk.

Wat betreft zijn relatie met André merkt verzoeker op dat hij *“wel degelijk de basisinformatie over André had, die het hem mogelijk maakte een prettige tijd met hem door te brengen”*. Verzoeker verklaarde duidelijk dat André van Frans Canadese afkomst was, wat hij deed op het schip en dat hij een relatie had met de kapitein van het schip.

Wat betreft de manier waarop hij betrapt werd met André heeft verzoeker duidelijk verklaard dat hij niet de bedoeling had om in die hotelkamer tot de daad over te gaan. De kamermeid kwam binnen alhoewel dat totaal niet kon verwacht worden omdat André uitcheckte en er normaal gezien wordt gewacht tot na het vertrek van de reiziger om de kamer terug in orde te brengen.

3.2 Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante

bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels omtrent bepaalde aspecten van het relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsten. Het moet gaan om elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Ingevolge artikel 49/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Verzoeker brengt niet het minste begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Zijn verklaringen omtrent het vals paspoort waarmee hij reisde zijn ongeloofwaardig en incoherent. Zo verklaarde verzoeker dat hij het vals paspoort gebruikte in de luchthaven en na het inchecken terug gaf aan Ferdinand. Verzoeker kan zich evenwel niet herinneren wat de gebruikte naam was in het paspoort noch of er een visum was verleend voor België (administratief dossier, stuk 5, p. 5). Bovendien verklaarde hij aanvankelijk zonder papieren te zijn gereisd.

Verzoeker legde vage en incoherente verklaringen af omtrent de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid. Zo verklaarde verzoeker dat hij naar "gaysex" keek op tv. Vervolgens verklaarde verzoeker dat hij porno cd's kocht om naar homoseks te kijken. Hij verklaarde dat je die kan kopen bij "*mannen die cd's en dvd's verkopen op straat*" (administratief dossier, stuk 5, p.10). Later past verzoeker zijn verklaringen aan door te stellen dat geen homoporno wordt verkocht op straat en dat hij geen "*gayporn*" kocht maar wel hetero porno tussen man en vrouw (administratief dossier, stuk 5, p. 14-15). Aanvankelijk verklaarde verzoeker dat hij zich realiseerde ook voor mannen te vallen toen hij naar homoseks keek en zich dan inbeelde hoe het zou zijn met een man en zich masturbeerde (administratief dossier, stuk 5, p.10). Later verklaarde verzoeker evenwel dat hij zich nooit aangetrokken voelde tot mannen toen hij porno of gay porno keek en dat hij de gevoelens in hem misschien nooit ontdekt had indien hij André niet was tegengekomen waardoor hij is veranderd in een homo (administratief dossier, stuk 5, p. 15).

Verzoeker legde niet-doorleefde verklaringen af daar waar hij zijn ontdekte homoseksuele geaardheid klaarblijkelijk niet als problematisch zou hebben ondervonden. Verzoeker verklaarde dat hij bij zijn pas ontdekte homoseksuele geaardheid met André niet nadacht en nooit dacht dat hij betrapt kon worden maar 'gewoon' plezier had (administratief dossier, stuk 5, p.13). Hij verklaarde dat mensen die homoseksuele contacten hebben in Kameroen niet worden aanvaard maar dat hij "*moedig*" was en er echt van genoot vanaf de eerste keer (administratief dossier, stuk 5, p. 11). Op de vraag hoe hij zijn gevoelens voor een man zou beschrijven, geeft verzoeker een vage beschrijving over een jongen die hij op de trein in België zag en die zijn partner kuste die hem kwam afhalen aan het station (administratief dossier, stuk 5, p. 15). Wanneer de dossierbehandelaar hem opnieuw de vraag stelt hoe hij zijn gevoelens voor een man zou beschrijven, komt verzoeker niet verder dan een vage vergelijking met de gevoelens die je hebt voor een vrouw (administratief dossier, stuk 5, p. 15). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat het gevoelsmatige aspect in zijn beweerde homoseksuele beleving compleet ontbreekt en dat hij zijn homoseksualiteit telkens verwoordt in expliciete seksuele handelingen. In de mate verzoeker het gebrek aan het gevoelsmatige aspect in zijn homoseksuele geaardheid tracht te verklaren door te verwijzen naar de Afrikaanse context waarin het taboe is om over deze zaken te praten, lijkt deze uitleg tegenstrijdig met de voor het overige expliciete bewoordingen waarin verzoeker zijn seksuele handelingen met André beschreef. Verzoekers verklaringen komen hierdoor weinig doorleefd over. Daarnaast doen zijn verwoordingen over homoseksualiteit vragen rijzen bij verzoekers homoseksuele geaardheid. Zo verklaarde verzoeker dat hij vermoedt dat André homoseksueel is geworden omdat hij op een boot met homoseksuelen werkte (administratief dossier, stuk 5, p. 12). Verzoeker verklaarde verder dat hij een vriendin had die op het moment dat hij uit zijn land vluchtte acht maanden zwanger was. Pas nadat hij André leerde kennen, was hij 'veranderd' in een homo (administratief dossier, stuk 5, p. 15). Op de vraag of hij zich vandaag als een homoseksueel beschouwt, antwoordt verzoeker dat hij zich als biseksueel ziet maar nu geen gevoelens meer heeft voor een vrouw en niet meer verlangt naar een vrouw (administratief dossier, stuk 5, p. 16).

Tevens vertoonde verzoeker, zoals blijkt uit de verklaringen die terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing, een verregaande onwetendheid omtrent André, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relatie met deze persoon ondergraaft. Zo wist verzoeker niet de achternaam van de persoon André, kende hij niet zijn geboortedatum, wist hij niet welke nationaliteit André had, kon hij niet de naam van het schip noemen waar André werkzaam was als matroos, wist hij niet wat zijn taak was op het schip, kende hij zijn adres niet en wist zelfs niet in welk land André zou wonen (administratief dossier, stuk 5, p. 9). Verzoeker meent dat hij genoeg "*basisinformatie*" had over André om met hem een prettige tijd door te brengen. Op de vraag hoe verzoeker zich de perfecte homoseksuele relatie voorstelt, antwoordt hij dat het misschien met André in België mogelijk is. Evenwel weet verzoeker niet wat er met André is gebeurd sinds hij gevlucht is uit Kameroen. Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij geen contact meer heeft met André en niet weet wat er van hem is geworden. De gebrekkige kennis over André en het totale gebrek aan interesse over het lot van André zijn afdoende om te besluiten dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde homoseksuele relatie met André.

Ten slotte is verzoekers verklaring over de wijze waarop hij zou betrapt zijn door het kamermeisje in de hotelkamer tijdens het vrijen met André ongeloofwaardig rekening houdende met de Afrikaanse context zoals verzoeker thans in zijn verzoekschrift benadrukt. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat homoseksualiteit in Kameroen niet wordt getolereerd en men zelfs zijn leven kan verliezen omwille van zijn homoseksuele geaardheid (administratief dossier, stuk 5, p. 14). Verzoeker voegde daaraan toe dat er geen enkele organisatie bestaat in Kameroen die opkomt voor de rechten van holebi's aangezien die mensen zouden worden gearresteerd en opgesloten (administratief dossier, stuk 5, p. 14). Anderzijds dacht verzoeker er niet aan de deur van de hotelkamer te sluiten omdat hij opgewonden was door de manier waarop André hem aanraakte (administratief dossier, stuk 5, p. 13). Deze onvoorzichtige houding is evenwel onbegrijpelijk in het licht van verzoekers eigen verklaringen dat iemand zijn leven kan verliezen als hij zegt dat hij homoseksueel is. Ook verzoekers verklaring dat hij seks had met André bij hem thuis, alwaar zijn ouders en broer woonden, is onbegrijpelijk in het licht van het risico op betrapting. Verzoekers onnodig roekeloze gedrag botst met de homofobe context in Kameroen waarvan hij zich bewust was blijkens zijn eigen verklaringen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt de bestreden beslissing subjectief te hebben gemotiveerd, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal zijn beslissing heeft genomen op basis van alle relevante elementen die zich in het administratief dossier bevinden en dat dus niet kan gezegd worden dat deze zijn appreciatiebevoegdheid te buiten is gegaan.

Het geheel van de voorgaande vaststellingen volstaat om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid en zijn homoseksuele relatie met André.

Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS ,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN